

Kutyák és gyerekek kapcsolata, kutyák szocializációja

A kutyák és a gyerekek közötti kontaktus számos veszélyt rejthet magában. Sokkal nagyobb arányban esnek kutyatámadások áldozatául gyerekek, mint felnőttek. Amerikában évente megközelítőleg 4 millió ember szenved kutyaharapástól, és ennek 44%-a 14 év alatti korcsoportból kerül ki. Ennek oka lehet például az, hogy a gyerekek sokszor óvatlanul közelítenek a kutyákhoz, viselkedésükkel könnyebben váltanak ki agresszív magatartást az állatból, mint egy felnőtt ember. Ráadásul a gyerekek kisebb mérete is felbátoríthatja a kutyákat a támadásra, főként akkor, ha az eb a szocializációs periódusában nem szerzett tapasztalatokat gyerekekkel kapcsolatban.

Ugyanakkor a jó kapcsolat a kutyák és a gyerekek között rendkívül fontos. Jó hatással van a gyerekek szociális, szellemi és fizikai fejlődésére, a non-verbális kifejező készségükre, emocionális készségükre, stb. Számos kutatás bizonyítja, hogy az állattartás gyermekkorban nagyon előnyösen hat a személyiségfejlődésre. Mindemellett a kutyáknak meghatározó szerepük van az AAE-ben (animal-assisted education) is; terápiás segítséget nyújthatnak sérült gyerekeknek.

Japán kutatók által elvégzett kísérlet alapján került előtérbe annak fontossága, hogy a kutyákat rendszeresen kontaktusba kell hozni nemcsak felnőtt emberekkel, hanem gyerekekkel is, mialatt a szocializációs periódusuk zajlik. Ez az időszak a születéstől számított 3-12. hét.

A kísérletben 31 kutya és gazdáik vettek részt. A kutyák átlagos életkora 39,9 (+/- 3,7) hónap volt. A tulajdonosoknak először is ki kellett tölteniük egy kérdőívet arra vonatkozóan, hogy kutyáik mennyire kerültek kapcsolatba gyerekekkel a szocializációs időszakuk alatt. Ez

alapján 3 csoportba osztották az állatokat: az 1. csoportba azok tartoztak, amelyek 3 és 12 hetes koruk között rendszeres kontaktusban voltak (n=10), a 2. csoportba olyan ebek kerültek, amelyek a szocializációs periódusuk után kerültek kapcsolatba gyerekekkel (n=11), és a 3. csoportba azok, amelyek egyáltalán nem voltak kapcsolatban gyerekekkel (n=10). A kísérlet során olyan gyerekekkel (három 9 éves lánnyal) hozták kapcsolatba a kutyákat, akik még sosem találkoztak a megfigyelt állatokkal. A gyerekek különböző stimulációkat mutattak a kutyáknak a gazdáik jelenlétében, miközben a kutatók megfigyelték az állatok természetes reakcióit. A folyamat egy speciális teremben zajlott, melyben kijelöltek egy határvonalat, amelyen belül kellett tartózkodnia a kutyának a gazdájával, így nem alakulhatott ki közvetlen kontaktus a szobába lépő gyerek és a kutya között. A még nagyobb biztonság érdekében a tulajdonos pórázon tartotta kedvencét, viszont tilos volt szólania, hívogatni az állatot.

A kísérlet során videóra rögzítették az állatok viselkedését, illetve egy könnyű pulzuszámoló eszközt szíjaztak a mellkasukra, ezzel mérve a nyugalmi értéktől való eltéréseket. A mérőeszköz által kapott értékeket statisztikai programok és sokszoros összehasonlító tesztek (pl.: Bonferroni post-hoc test) segítségével kielemezték.

Az eredmények ismeretében a kutatók a következő megállapításokat tették. Az 1. csoportba tartozó kutyák (akik rendszeres kontaktusban voltak gyerekekkel 3 és 12 hetes koruk között) a kísérlet során pulzusszám tekintetében alacsony értékeket mutattak, paraszimpatikus idegi működések domináltak, vagyis nyugodtak maradtak; és egyszer sem mutattak agresszív magatartást gyerekek jelenlétében. A 2. és 3. csoport magasabb pulzusértékeket mutatott, és gyakori volt a predátori agresszív magatartás, valamint a tartózkodó és a menekülő viselkedés. Tehát mindenképp fontos, hogy a kutyák kontaktusba kerüljenek még a szocializációs periódusukban gyerekekkel, és megkapják a megfelelő ingereket ebben a korai fejlődési szakaszban, mert az később meghatározóvá válik.

Az International Association of Human-Animal Interaction Organization (IAHAIO) szerint a gyerekek és állatok közötti személyes kapcsolatnak előnyösen kell hatnia mindkét fél fizikai és mentális egészségére.

Mindezeket összegezve számomra ez a kutatás rávilágít arra, hogy mennyire fontos, és nem elhanyagolandó a kedvező kapcsolat létrehozása ember és állat között már a korai időszaktól kezdve. Véleményem szerint embernek, állatnak meg kell tanítani azt a helyes viselkedési módot, ami mindkét fél számára előnyös együttélést tesz lehetővé, úgy, hogy az ne váljon senki kárára.

A felhasznált irodalom:

- Arai, S., Othani, N. and Otha, M. 2011. Importance of bringing dogs in contact with children during their socialization period for better behavior. *J Vet Med Sci.* 73(6): 747-52